

ЗМЕЙ-ЧОВЪКЪ

Освенъ обикновенитѣ змейове, има и змейове-човѣци. Тия змейове-човѣци се раждатъ кога змей залюби мома или невѣста и тя му роди момче. Змейчето се познава по това, че има криле подъ мишцитѣ си, които едвамъ се виждатъ, когато се роди детето, но отпосле порастватъ и съ тѣхъ то може да хвърчи изъ облацитѣ. Че жената ще роди змейче се познавало по това, че тя го носи не деветъ, а единадесетъ месеца. Когато стане явно, че жената ще роди змейче, повикватъ дванайсетъ момичета, непремѣнно първеначета, та за една нощъ надъ куминя да изпредатъ, изтѣкатъ и ушиятъ ризката, въ която ще трябва да бжде облѣчено детето, щомъ се роди. Додето работятъ, пазятъ да не споменатъ името змей, защото детето щѣло тутакси да умре.

Щомъ се роди детето, веднага гледатъ да ли има криле; гледатъ му още главата и очитѣ, които трѣбвало да бждатъ голѣми — главата като шиникъ, а очитѣ като малко яйце.

Да се роди змей-човѣкъ въ село било добро, защото такъвъ не се убива. Змейтъ-човѣкъ билъ голѣмъ юнакъ, съ него никой не можалъ да се бори. Самъ той се борилъ съ халитѣ и облацитѣ: когато се зададѣлъ нѣкой облакъ съ градъ или вихрушка, това било хала. Той лягалъ тогава и като заспялъ, хвърквалъ горе въ облацитѣ бялъ се съ халата и я побеждавалъ. Презъ това време не бивало да се събужда, защото тогава халата щѣла да му надвие.

ЛАМЯ

Ламята е тоже свѣрхестествено същество, която казватъ да ставала отъ змия, на която случайно сж отсѣкли главата, а наблизе е имало рогъ отъ волъ или биволъ, та главата се натѣква въ рога и следъ четиресетъ дена, когато се срастне главата съ рога, почва да расте и става ламя. Главата на ламята прилича на кучешка, съ широки уста, които могатъ да глѣтнатъ човѣка, и голѣми остри зѣби; има четири крака съ остри и яки ногте и дълга завъртяна опашка, на края на която се намира сраснатъ рогъ. Очитѣ ѝ сж голѣми. Има криле съ помощта на които лети силно и високо: като